



ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ್ವು

ಮಾತೃಹೃದಯವ್ವು

ಇಲಿಗಳು ಸಿಕ್ಕಿರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಚೆಚ್ಚಿ ಕೊಲ್ಲುವವರೆಗೂ ಜನರಿಗೆ ತ್ವರಿತವಿಲ್ಲ. ಇಲಿಗಳಿಗೆ ವಿಷವಿಕ್ಕುವವರು, ನಾಯಿ-ಚೆಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಆಹಾರವಾಗಿ ಉಣಿಸುವವರೇ ಹೆಚ್ಚು. ಅದರೆ, ಇಲ್ಲಿನ ಕಥಾನಾಯಿಕಿಗೆ ಇಲಿಗಳಿಗೆ ಹಾಲುಣಿಸುವುದು ಹೇಗೆಂಬ ಚಿಂತೆ! ಅಭ್ಯಾಸ ತಾಯಿ ಹೃದಯವೇ!

■ ಡಾ. ಮುರ್ಲಿಧರ ಕಿರಣಕೆರೆ

ಆ ಮಹಿಳೆ ತಿರಿ ತಿರಿ ಕೇಳು ಹೋದಂತೆ ನನ್ನ ತಲೆ ಚೆಟ್ಟು ಹಿಡ್ದು ರೈತನ ಕರಿಕುರಿ ಬಿಳಿಕುರಿ ಕತೆ ಕಣ್ಣಿದ್ದರು ಬಂತು. ಅವಳು ನನಗೆ ಪರಿಸಯಿದವಳಿ. ದನ, ಕರು, ಶ್ವಾಸ ಚಿಕ್ಕಿಸ್ತೆ ಅಯಲ್ಲ ಆಗಾಗೆ ಅವರ ಮನಗೆ ಭೇಟಿ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತೇ. ಅದರೆ ಮೌನ್ಯೆಯ ಅವಳ ಕೊಲಿಕೆ ವಿಡಿತವಾಗಿತ್ತು. ‘ಸ್ವಾರ್, ನನಾತ್ಮ ಕೇಳಿ ನಗ್ನೀರಿ. ಇಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮ ಸಿಟ್ಟು ಬರಹಿಸ್ತು. ತಪ್ಪ ತೆಕ್ಕಿಲ್ಲ ಅಂತೆ ಮಾತ್ರ ಕೇಳುತ್ತಿನಿ.’ ನೇರವಾಗಿ ವಿನ್ಯಾಸ ಬರ್ದೆ ಪ್ರೋನಲ್ಲಿ ಉದ್ದುದ್ದ ಆಲಾಪ. ನಿತ್ಯದ ಕೇಸುಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಸಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಕ್ಷೇತ್ರದಾರರ ಮಾತು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೇ ಲೇಬೇಕ್ಕಳು! ‘ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ಪರ್ಯಾಗಿಲ್ಲ’ ಎನ್ನತ್ತು ತಲು ಅವಸರಿಸಿದೆ.

‘ಮುಕ್ಕೇಸಿಲ್ಲ ಸ್ವಾರ್, ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣ ಕೂಡಾಗ ಒಂದು ಇಲ್ಲಾಡು ಕೆಳ್ಳಿ ಬಿತ್ತು. ನೋಡಿದ್ದೆ ಅದ್ದುಳ್ಳಿ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಯೋಚ ಇಲಿಮರಿ. ಪಾಪ! ಅವುಗಳ ಅವಸ್ಥೆ ಕಂಡು ತುಂಬಾ ಬೇಜಾರಾಯ್ದು ಸ್ವಾರ್. ತಾಯಿ ಬರಹಿಸ್ತು ಅಂತ ಗೂಡನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟೇ ಆದ್ದು ಅಮ್ಮೆ ತಿರಿ ಬರ್ದೇ ಇಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ನಗು ಬರ್ದಿದ್ದನೋ...’ ಎನ್ನತ್ತು ಮೌನವಾದಳು. ‘ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ ಹೇಳಿ’ ಎಂದೆ ಆಢ್ಢರ್ದು, ಕುತೂಹಲದಿಂದ.

‘ಅದೇ ಸ್ವಾರ್ ಅವು ಚುಂಯ್ಯ ಚುಂಯ್ಯ... ಅಂತ ಕೂಗಾದು ಕೇಳಿದ್ದೆ ಸಂಕ್ಷ ಅಗುತ್ತೆ. ಹೋಟೆ ತುಂಬಾ ಹಸಿದರಬೇಕು. ಹೋಟೆಗೆ ಏನು ಕೊಟ್ಟಹ್ವು ಅಂತ ಕೇಳಿಕ್ಕೆ ಫೋನು ಮಾಡಿದ್ದು’ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಯಾತನಾಮಯ ಕರೆಯನ್ನು ಆದವ್ವು ತುಂಡರಿಸಿ

ಹೇಳಿದವಳಿಗೆ ನಿಟ್ಟಿಸಿರುಬಿಟ್ಟಳು! ಅವಳ ಸಮ್ಮೇ ಕೇಳಿ ನಂಗಾ ಮಂಡೆ ಬಿಸಿಯಾಯ್ದು. ನನ್ನ ದಿಫ್ಫೆ ವೃತ್ತಿ ಜಿವನದಲ್ಲಿ ಯಾರಾ ಇಲಿಮರಿ ಪಾಲನೆ ಬಗ್ಗೆ ಸಲಹೆ ಕೇಳಿರಲ್ಲಿ, ಇಲಿ, ಹೆಗ್ಗಣ ಕಂಡೆ ಎಲ್ಲರಿಂದೂ ಏಕ ಮಂತ್ರ. ‘ಹೊಡಿ ಬಡಿ, ಸಾಯ್ಯು..’ ಎನ್ನತ್ತು ದೊಣ್ಣೆ ಹಿಡಿಯೋರೆ. ಇನ್ನು ಇಲಿಮರಿ ಹಣಾದ್ದು ಸಿಕ್ಕಿ ನಾಯಿಗೋ, ಮನ ಬಿಕ್ಕಿಗೋ ಉಣಿಸಿ ತಾವು ಅಷ್ಟೇ ತ್ವರಿತಿಯಿಂದ ತೇಗೋರೆ. ಅಂತಹದರಲ್ಲಿ ಯಿಕ್ಕಿತ್ತು ಇಲಿಮರಿಗಳಿಗೆ ಈ ಪರಿ ಕಾಳಜಿ! ಅಭ್ಯಾಸ ತಾಯಿ ಹೃದಯವೇ!

‘ಮೆಲ್ಲಗೆ ಹಾಲು ಕುಡಿ’ ಎಂದೆ ಮೆಲ್ಲಗೆ. ‘ಅಯ್ಯೋ ಸ್ವಾರ್, ಆ ಪ್ರಯೋಚ ಬಾಯಿಗೆ ಹೆಂಗೆ ಹಾಲು ಹಾಯ್ಯೋದು? ಕುಡೊಳೆ ನಿಪ್ಪಲ್ಲ ಏನಾದ್ದು ಸಿಗುತ್ತಾ? ಥಾಡ್ಡನೆ ಬಂತು ಪ್ರಯೋ. ಹಾಂ... ಇಲಿಗೆ ನಿಪ್ಪಲ್ಲ? ನಗು ಬಂದ್ರು ತಡ್ಡಂಡೆ.

‘ಹಂಗಿದ್ದೆಲ್ಲ ಸಿಗಲ್ಲ ಅಮ್ಮೆ ಒಂದ್ದೆಲ್ಲ ಮಾಡಿ, ತೂಪರ್ಬಾನ್ನಿ ಅದೇ ಇಂಕ್ ಫಿಲ್ಲರ್ ತರದ್ದು ಅದ್ದಲ್ಲಿ ಚೊರ್ಚುರ್ಬೆ ಕುಡಿ. ಅವು ಬೆಳ್ಳುತ್ತವರ್ದು ನಿವ್ವ ತೂಪರ್ಬಾ ಅಮ್ಮೆ ಸಲಹೆ ನೆಡಿದೆ.

‘ಸ್ವಾರ್, ದನಿನ ಹಾಲಾ, ಎಮ್ಮೆ ಹಾಲಾ ಯಾವ್ವು ಒಳ್ಳೆಯು?’

‘ದನದ ಹಾಲೇ ಒಳ್ಳೆಯು’ ಎನ್ನತ್ತಿದ್ದರೆ, ‘ಸ್ವಾರ್, ನಿರು ಸೇರಿಸ್ತೇಕಾ, ಹಂಗೆ ಕುಡೊಳ್ಳುತ್ತಾ? ಮತ್ತೆ ಪ್ರಯೇ ತಾರಿ ಬಂತು. ಅಯ್ಯೋ ದೇವ್ಯೇ ಇವು ಇಲಿ ಕತೆ ಹನಮಂತನ ಬಾಲ ಅಗ್ರಿದೆ. ಶತಾಯಿ

ಗತಾಯ ಮರಿಗಳನ್ನು ಉಳಿಸ್ತೇಕು ಎಂದು ಸಂಕಲ್ಪ ತೋಟ್ಟಿಗಿದೆ.

‘ಸ್ವಾಲ್ಲ ನಿರು ಸೇರಿ ಕುಡಿ.’

‘ಸ್ವಾರ್, ತಂಬಾಲು ಬೆಳ್ಳಿದೋ ಇಲ್ಲ ಕಾಯಿ ಕೊಡ್ದೇಕಾ?’ ಟೀವಿ ವರದಿಗಾರ ಮತ್ತು ರೈತನ ಕರಿಕುರಿ ಬಿಳಿಕುರಿ ಕತೇನೂ ಹಿಂಗೆ. ಆ ವರದಿಗಾರ ಪರಿಪಾಲನೆ ಬಗ್ಗೆ ರೈತಂಗೆ ಏನೇ ಕೇಳಿದ್ದು ಕರಿಕುರಿಗಾ ಬಿಳಿಕುರಿಗಾ ಎಂದು ಪ್ರತಿಸುತ್ತಾ ರಿಪೋರ್ಟರ್ ಮಂಡೆ ಕೆಂಡು ಹೊನೆಗೆ ಟೀವಿಲೂ ಬ್ರೇಂಂಗ್ ನ್ಯೂಸ್ ಎನ್ನತ್ತು ತೋರಿದ್ದನ್ನೇ ತಿರ್ದಿರುಗಿ ತೋರಿ ನಿಮ್ಮ ಹುಚ್ಚೆ ಹಿಡಿಸಿರಲ್ಲಾ, ಇದೂ ಹಂಗೆ ಅಂತ ಜಡಿಸ್ತಾನೆ! ನನ್ನ ಸ್ಥಿತಿನೂ ಒಂತರಾಹಂಗೇ ಆಗಿತ್ತು. ‘ತಾಯಿ ನೀರಾಡಿಕೆ ಕಾಯಿ ಕೊಡಿ. ಮತ್ತೆ ಬಿಸ್ಸಿ ಪುಡಿಸ್ತೇಕು ಇಲ್ಲ ತಣೆಸಿಯಾ ಅಂತ ಕೇಳ್ಳೀರಿ. ಕಾಯಿ ತಣ್ಣ ಕುಡಿ ಆಯ್ತ್ರಾ ಎನ್ನತ್ತು ನಿಟ್ಟಿಸಿರು ಬಿಟ್ಟೆ.

‘ಥಾಯ್ಯ ಸ್ವಾರ್’ ಎಂದಳು ಖಿಂಡಿಯಿಂದ. ‘ಹಾಂ, ಇನ್ನೊಂದು ವಿವ್ಯ. ಅವು ಒಂಚಾರು ದೊಡ್ಡ ಅದ್ದೇರೆ ಜೊತೆಗೆ ಇಟ್ಟಂಡು ಉಂಪಚಾರ ಮಾಡ್ದೇರಿ. ಕಾಡಿಗೆ ಬಡಿ. ಇಲ್ಲದ್ದೆ ಉಂಡುವೇಗೆ ಕಂಡು ಕೊರಿತಾವೆ’. ನನ್ನ ಉಪದೇಶ ಕೇಳಿ ಗೊಳ್ಳಿದ್ದಳು!

ಸಿಕ್ಕ ಸಿಕ್ಕಲ್ಲಿ ಬಿಲ, ದೊರು ತೋರಿ ಮನೆ ಫೌಂಡೇಶನ್, ಗೋಡೆ ಹಾಳುಗೆಡವಿ ಅಪಾಯಿ ತರುವ, ಅಷ್ಟಿ ಬೇಕೆಯಂತ ಆಹಾರಪ್ರಸ್ತಾಪಣೆಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಹಾಳು ಮಾಡುವ ಈ ಇಲಿ ಹೆಗ್ಗಣಗಳಿಂದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಉರಿದು ಬೀಳೋರೆ.